

KARABINEK SPORTOWY

INSTRUKCJA UŻYCIA W WYSZKOLENIU STRZELECKIM

(TYMCZASOWA)

385*/14/a
L. _____

W A R S Z A W A 1931

Arch.

43.777

623.555

zbiory zdigitalizowane

CBW
www.cbw.pl

Zakł. Graf. L. Wolaickiego, Warszawa, Długa 46. Tel. 737-00

ROZKAZ WPROWADZAJĄCY.

Zatwierdzam do użytku służbowego instrukcję p. t. „Karabinek sportowy — Instrukcja użycia w wyszkoleniu strzeleckim (tymczasowa)“, 0. 5.
1931 I. a.

Wprowadzając do użytku piechoty karabinek sportowy usuwam stosowane dotychczas strzelania „konusami“, które jak wykazały doświadczenia lat ubiegłych, w żadnym wypadku nie odpowiadały wymaganiom wyszkolenia strzeleckiego. Odpowie im w pełnej mierze karabinek sportowy przy należytem wykorzystaniu go w wyszkoleniu strzeleckiem.

Odpowiednia i w dobrym stanie utrzymywana strzelnica przykoszarowa ułatwi w dużej mierze pracę strzelecką.

Po otrzymaniu przez oddziały karabinków sportowych i amunicji zarządzą dowódcy zapoznanie się z niemi kadry zawodowej oficerskiej i podoficerskiej, oraz przeprowadzą z nią kilka strzelań orjentacyjnych, biorąc za podstawę programy strzelań zawarte w „Instrukcji wyszkolenia kontyngensu piechoty“ cz. I.

Normalne wyszkolenie strzeleckie z używaniem karabinka sportowego należy rozpocząć dopiero z rocznikiem 09.

Ewentualne uwagi o karabinku, tak natury technicznej, jak i dotyczące praktycznego stosowania w wyszkoleniu strzeleckim, należy mi przedstawić przez Departament Piechoty do dnia 15-X-1931 roku.

Niniejszą instrukcję otrzymają oddziały według osobnego rozdzielnika.

W Imieniu Ministra Spraw Wojskowych

II Wiceminister

F A B R Y C Y

gen. dyw.

S P I S R Z E C Z Y.

WSTĘP.

	Strona
1. Uwagi ogólne.	1

ROZDZIAŁ A. OPIS I UŻYCIĘ TECHNICZNE.

1. Charakterystyka karabinka i amunicji.

2. Krótki opis karabinka	3
3. Amunicja	4

2. Użycie techniczne.

4. Ładowanie i rozładowanie	4
5. Nastawianie celownika	5

3. Przysztrzelanie.

6. Sposób przysztrzelania i warunki.	5
--	---

4. Pielęgnowanie.

7. Ogólne wytyczne	
------------------------------	--

ROZDZIAŁ B. WYSZKOLENIE.

1. Karabinek w wyszkoleniu strzeleckim.

8. Przeznaczenie	7
----------------------------	---

2. Strzelania.

9. Rodzaje strzelań	8
10. Strzelania sportowe	8

3. Tarcze i figury.

11. Tarcze i figury	9
-------------------------------	---

4. Zarządzenia ogólne.

12. Kierownictwo i nadzór strzelań	10
13. Zachowanie się na strzelnicy	10
14. Pokazywanie wyników	10
15. Ewidencja strzelań i wyników	11
16. Miejsce strzelań.	11

Z a ł a c z n i k.

1. Tabela orientacyjna danych balistycznych naboju „short“.

R y s u n k i.

1. Tarcza do przystrzeliwania.
2 — 4 Tarcze do strzelań.

W S T Ę P.

Niniejsza instrukcja dotyczy karabinka sportowego wyrobu Państwowej Fabryki Karabinów. Obejmuje ona krótko ogólną charakterystykę tego karabinka i amunicji pod względem technicznym oraz podaje wytyczne używania tej broni w wyszkoleniu strzeleckim.

1.
Uwagi
ogólne.

Strzelania z karabinka sportowego ze względu na jego zaletę, a mianowicie taniość amunicji, pozwolą na powiększenie ilości strzelań, a duża celność, brak odrzutu i huku, bliskość i dostępność strzelnicy przykoszarowej pozwolą na przystąpienie o wiele wcześniej do ćwiczeń w rzeczywistym strzelaniu, które żołnierza zawsze interesują i pociągają.

Skróci się przez to wstępny okres wyszkolenia przy pomocy środków pomocniczych (nauka celowania, ściąganie spustu, kontrole i t. p.), okres zawsze żmudny a często nudzący żołnierza.

Znaczną więc część wyszkolenia wstępnego można będzie przeprowadzić na tle samego strzelania z karabinka sportowego.

Karabinek sportowy jako zaczątek zupełnie nowej wytwórczości krajowej może okazać w praktycznem używaniu pewne usterki natury technicznej, które w dalszym wyrobie będą usunięte. W każdym razie nie będą one i obecnie tak duże, aby stwarzały trudności w używaniu karabinka w wyszkoleniu strzeleckiem.

Instrukcja, mająca charakter tymczasowy, wejdzie w odpowiednim czasie do nowej „Instrukcji strzeleckiej cz. I karabin i karabinek”, po ostatecznem jej opracowaniu.

R O Z D Z I A Ł A.

OPIS I UŻYCIE TECHNICZNE.

1. Charakterystyka karabinka i amunicji.

Karabinek sportowy jest bronią pomocniczą w wyszkoleniu strzeleckim żołnierza. Kaliber jego wynosi 5,7 mm, czyli 0,22 cala angielskiego. Kształtem przypomina on zupełnie normalny karabinek typu „Mauser”. Dla łatwiejszego zewnętrznego odróżnienia od karabinka normalnego ma wypaloną na nakładce, tuż za celownikiem, liczbę „22”. Różni się od niego tylko w kilku szczegółach, jak zamek, iglica z zakrzywionym grotem i t. p.

2.
Krótki opis
karabinka.

Ciężar karabinka wynosi 3,95 kg, a więc prawie tyle co karabinka normalnego. Lufa gwintowana zapewnia dużą celność. Wytrzymałość jej jest bardzo duża i dochodzi do kilkuset tysięcy strzałów, bez wyraźnej straty na celności.

Z karabinka sportowego dawać można tylko pojedyncze strzały, przy oddzielnym łado-

waniu do każdego strzału; praktyczna szybkość strzelania wynosi najwięcej 5 strzałów na minutę.

3.
Amunicja.

Nabój t. zw. „krótki” (short) ma pocisk ołowiany. Długość naboju wynosi 16,8 mm, ciężar naboju 2,4 g, długość pocisku 8,5 mm, ciężar pocisku 1,77 g.

Celny strzał pociskiem krótkim ogranicza się do odległości 50 m. Jednakże do odległości 800 m ma ten pocisk dostateczną siłę do zranienia, co należy mieć zawsze na uwadze ze względów bezpieczeństwa. Wrażliwość pocisku w locie na wpływy atmosferyczne, przedewszystkiem wiatru, jest bardzo duża, co zmusza do starannego doboru punktu celowania. Orientacyjne dane balistyczne naboju krótkiego podaje załącznik 1.

W słownictwie wojskowem nabój ten nosi nazwę „naboju sportowego”.

Z karabinka sportowego wyrobu Państwowej Fabryki Karabinów można strzelać tylko nabojami „krótkimi”. Używanie jakichkolwiek innych typów naboju tego kalibru jest bezwzględnie wzbronione.

2. Użycie techniczne.

4.
Ładowanie
i rozładowanie.

W dowolnej postawie strzelec trzyma karabinek w lewej ręce, wylotem lufy w kierunku strzelania, otwiera zamek, ładuje i za-

myka zamek. Do rozładowania należy ująć karabinek tak, aby dwa palce lewej ręki znalazły się nad wyrzutnicą komory zamkowej, następnie otworzyć zamek prawą ręką i wyjąć nabój z komory zamkowej poczem zamknąć zamek, naciskając jednocześnie palcem wskazującym lewej ręki na spust, celem opuszczenia iglicy.

Nastawianie celownika wykonywa się podobnie jak w karabinku normalnym. Najmniejszy celownik odpowiada odległości 30 m, następne wzrastają co 10 m do odległości 200 m.

5.
Nastawianie
celownika.

3. Przysztrzeliwanie.

Przysztrzeliwanie karabinka sportowego przeprowadza się na odległości 20 m na zasadach jak dla karabinka normalnego, określonych w „Dodatku I do Instrukcji o broni piechoty” § 1 do 37.

6.
Sposób
przysztrze-
lania
i warunki.

Tarcza z kołem celowniczym o wymiarach jak na rysunku 1.

Warunki szczegółowe:

wysokość punktu zerowego (od spodu koła celowniczego) 2,9 cm.

Celownik 50 m.

Wymagane skupienie 3 cm.

Dopuszczalne odchylenie środka rozrzutu od punktu zerowego wznwyż do 2 cm, wszierz do 1,5 cm.

Warunki te dotyczą karabinka sportowego wyrobu Państwowej Fabryki Karabinów.

4. Pielęgnowanie.

7.
Ogólne
wytyczne.

Celność i wytrzymałość karabinka sportowego jest w bardzo dużym stopniu zależna od starannego obchodzenia się i pielęgnowania broni. W zakresie pielęgnowania obowiązują przepisy jak dla karabinków normalnych, zawarte w odpowiednich paragrafach Instrukcji o broni piechoty cz. I.

Ze względu na pocisk ołowiany i większe zanieczyszczenie, należy czyścić lufę po daniu 60 strzałów, a po daniu około 3 — 5 tysięcy strzałów należy przeprowadzić gruntowne oczyszczenie wata, maczaną w 5% ługu sodowym, aż do zupełnego usunięcia zaolwienia przewodu lufy.

Niezależnie od tego należy oczyszczać bardzo często czółko trzona zamkowego, wyciąg oraz wlot lufy z tłuszczu osadzającego się na tych częściach.

Wobec tego, że przewód lufy jest wąski a profil gwintów niewielki, niewłaściwe czyszczenie może je bardzo prędko zetrzeć. Dlatego też wszelkie czyszczenie powinno się odbywać przy pomocy smarów i polegać na wielokrotnem przemywaniu a nie przesadnym tarcu.

ROZDZIAŁ B.

WYSZKOLENIE.

1. Karabinek w wyszkoleniu strzeleckim.

Karabinek sportowy jest środkiem, przy pomocy którego można:

8.
Przeznaczenie.

a) wyuczyć strzelca prawidłowego dawa-
nia strzału we wszystkich postawach,

b) rozbudzić u strzelca zainteresowanie
strzelaniem, chęć wprawienia się w strzelaniu
oraz przeświadczenie, że od dobrego wykonania
czynności składu i odpalenia zależy wynik
strzału.

Celny ostry strzał zależy przedewszystkiem
od odpowiedniego uchwycenia broni, czyli złożenia
się oraz od dokładnego wycelowania broni przy
jednoczesnem odpowiedniem ściągnięciu spustu.
Czynności te muszą być zgrane, ręce zapra-
wione do wysiłku utrzymania broni, psychika
strzelca nastawiona na świadome celu wyko-
nywanie czynności. Na dalszym planie są: oba-
wa przed hukiem i odrzutem.

Jedynym środkiem, pozwalającym kontrolować, a tem samem rozwijać sprawność dawa-
nia strzału ostrego oraz środkiem pozwalającym
wyrobić w strzelcu przeświadczenie, że prze-
dewszystkiem od dobrego wykonania czynności
zależy celność strzału — jest wynik strzelania.
Karabinek sportowy nadaje się do tego celu
bardzo dobrze, ponieważ danie z niego strzału
wymaga takich samych czynności i tych samych
wysiłków, jak danie strzału ostrego z karabin-
ka normalnego, a jego dokładność zachęca
strzelca do ścisłego celowania.

2. Strzelania.

9. Rodzaje strzelań.

Strzelania dzielą się na:

- a) instrukcyjne,
- b) przygotowawcze do strzelań ostrych,
- c) doskonalące,
- d) sportowe.

Strzelania a—c) i ich ocenę omawia In-
strukcja wyszkolenia kontyngensu piechoty
cz. I w rozdziałach dotyczących wyszkolenia
strzeleckiego.

10. Strzelania sportowe.

Strzelania sportowe wykonywają żołnierze
w czasie wolnym od zajęć służbowych, a więc
najczęściej w niedziele i święta. Żołnierze zgła-
szają się ochotniczo i otrzymują na strzelnicy

broń i określoną ilość amunicji. Warunki strzelania obierają dowolnie, albo też przeprowadzają je w formie zaprawy do przyszłych zawodów, albo wreszcie w formie doraźnych zawodów indywidualnych, przy których pożądane są drobne nagrody pieniężne lub w naturze (papierosy i t. p.). Dowódca oddziału musi wyznaczyć każdorazowo oficera, względnie starszego podoficera dozoruującego strzelania sportowego na strzelnicy i odpowiedzialnego za przestrzeganie warunków bezpieczeństwa. Należy dołożyć starań, aby zwłaszcza słabsi strzelcy mieli możliwość częstych strzelań, dla podniesienia swej sprawności strzeleckiej.

Przy tych strzelaniach kadry zawodowej korzystne jest wpłacanie przez strzelających drobnych składek groszowych, z których wypłaca się nagrodę dla pierwszego i drugiego strzelca.

3. Tarcze i figury.

Do strzelań z odległości 25 m należy używać tarczy jak rysunek 2, a do strzelań z odległości 50 m tarczy jak rysunek 3.

11.
Tarcze i figury.

Do strzelań sportowych można ponadto używać tarczy jak rysunek 4.

Jako figur bojowych należy używać figur w myśl wzoru Dz. Rozk. M. S. Wojsk Nr. 16/28,

pomniejszych zależnie od tego, w jakiej odległości rzeczywistej przyjmuje się figurę.

Poniższa tabelka podaje odpowiednie pomniejszenia.

Figura przyjęta w odległości (wm)	Zmniejszenie dla odległości strzału:	
	25 m	50 m
400	13-krotne	8-krotne
300	10 "	6 "
200	6 "	4 "
100	3 "	2 "

4. Zarządzenia ogólne.

12. Kierownictwo i nadzór strzelań z karabinka sportowego powinno być takie same jak przy strzelaniu z broni normalnej. Należy więc przestrzegać odpowiednich przepisów „Instrukcji strzeleckiej cz. I karabin i karabinek”.

13. Zachowanie się na strzelnicy. Zachowanie się na strzelnicy przy strzelaniach z karabinka sportowego zarówno strzelców jak i tarczowych, powinno być takie same jak przy strzelaniach ostrych z broni normalnej.

14. Pokazywanie wyników. Pokazywanie wyników jest takie same jak przy strzelaniach z broni normalnej.

Ze względu jednak na małą odległość jest bardzo pożądane obejrzenie wyników wprost na tarczy przez strzelca.

Ewidencję strzelań i wyników prowadzi się tylko w metrykach i tylko dla strzelań przygotowawczych i doskonalących. Dla strzelań innych wystarczy prowadzić tylko ewidencję zużytej amunicji.

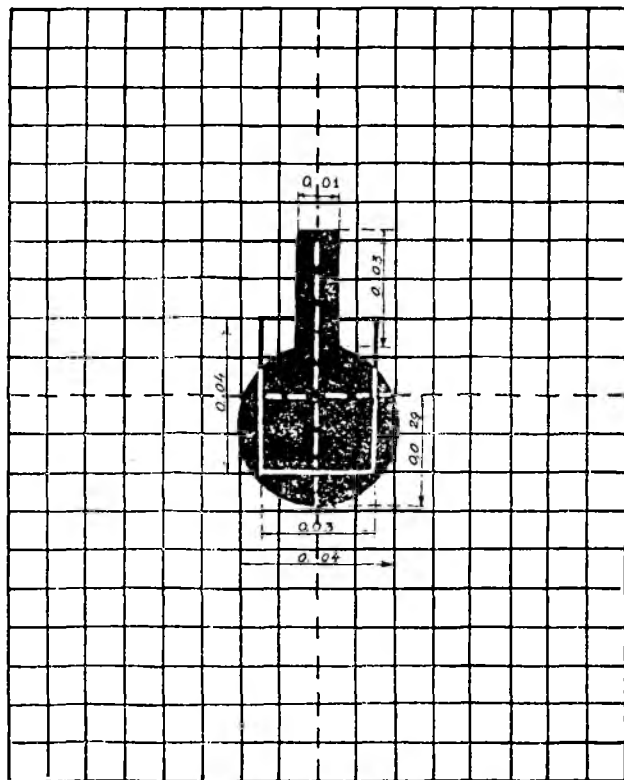
15.
Ewidencja
strzelań
i wyników.

Strzelania z broni sportowej powinny się odbywać na strzelnicach przykoszarowych. Sposób urządzania i budowy takich strzelnic podaje osobna instrukcja.

16.
Miejsce
strzelań.

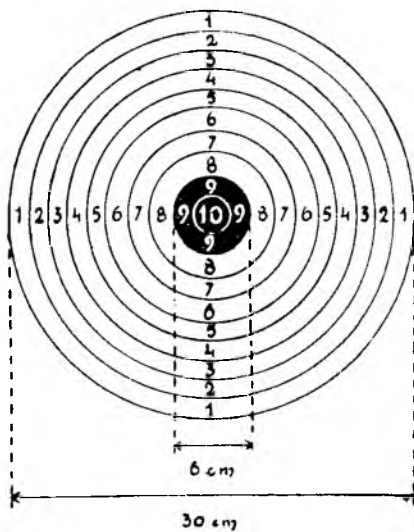
Jeżeli warunki bezpieczeństwa mogą być zapewnione, można strzelania z broni sportowej przeprowadzać także w innych miejscach (np. plac ćwiczeń, korytarz koszarowy i t. p.).

TARCZA DO PRYZYSTRZELIWANIA KARABINKA
SPORTOWEGO - WYROBU P.F.K.

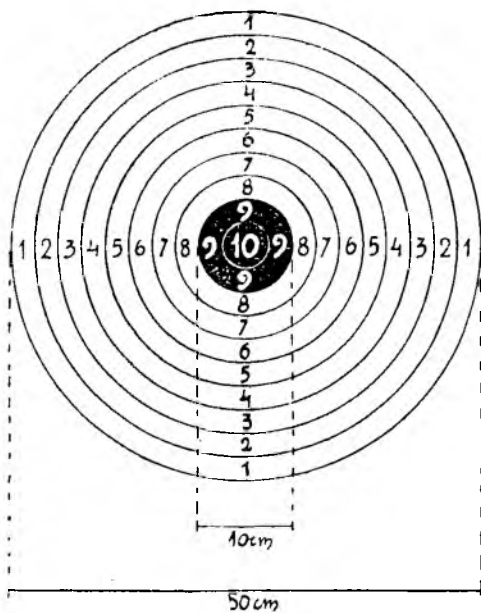

PODZIAŁKA 1:2

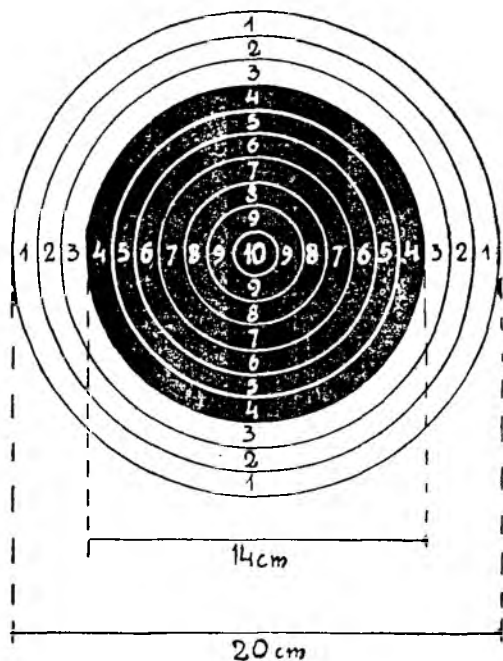
Rys. 1.

Rys. 2.

Rys. 3.

Rys. 4.

TABELA ORIENTACYJNA DANYCH BALISTYCZNYCH NABOJU KRÓTKIEGO („SHORT“).

Odległość	Szybkość	Czas przelotu	Siła przebicia deski sosnowej	Rozrzut 100% w kole o średnicy
25 m	280 m	0,08 sek	8 cm	4,5 cm
50 m	260 m	0,175 sek	6 cm	9 cm

- Największa donośność 850 m przy kącie rzutu 11°.
- Na odległości 200 m 5-centymetrowa deska sosnowa nie stanowi jeszcze dostatecznej osłony.

99470